Series Capitum, & Quæſtionum.

4 *Quare homo iſte dicitur peregrè profectus?* ibid.

5 *Quare homo ſolùm ſeruos ſuos vocat, & non alios?* 913

6 *Quare homo dat bona ſua, & non aliena, & nullus de hac diſtributione conqueritur?* 914

7 *Quare ipſe Dominus, & non aliquis Angelus venit ad rationem ponendam cum ſeruis?* 915

8 *Quare fidelis ſeruus non vocatus ſe coram Domino repræſentat.* 916

9 *Quare bonus ſeruus duplicata talenta Domino offert?* 917

10 *Quare talenta tradita, bona pauca vocat Dominus?*

11 *Quare fideli ſeruo dicitur, intra in gaudium Domini tui?* ibid.

12 *Quare tam ſeruo, qui quinque talenta, quam illi, qui duo lucratus eſt, idem præmium aſſignatur?* 919

13 *De iniquo ſeruo.* ibid.

SVMMA

SVMMA
CONCIONVM AD OMNES
Dominicas totius anni.

Prior numerus paginam deſignat: Poſterior eſt marginalis.

Dominica 1. *Aduentus.*

Luc. 21.

E*RVNT ſigna in ſole.* 864. cap. 50. videatur per totum.

Dominica 2. *Aduentus.*

Matth. 11.

C*Vm audiſſet Ioannes in vinculis.* Iuſti multis laboribus exercitantur à Deo. pag. 644 8. 9. & ſeqq.

Cum audiſſet in vinculis. Chriſti diſcipulos non delitiæ, ſed labores conſequuntur. 70 87. & ſeqq.

Cum audiſſet Ioannes. In vinculis eſt, & Chriſti dignitatem cognoſcit, quam valdè difficile ſit apud homines alterius dignitatem fateri. 93. 132

Mittens duos de diſcipulis ſuis, vt à Chriſti veritate illuſtrentur, ac illuminentur. 690. 64. 65

Mittens duos. Viro iuſto multa cura eſt de aliorum ſalute, inde Ioannes ſuos diſcipulos ad Chriſtum mittit. 234. 23. 24

Mittens duos. Cum ſit in vinculis mittit diſcipulos: in ipſis vinculis virtus Ioannis non deficit, ſed manifeſtatur. 845. 26. & ſeq.

Tu es qui venturus es. Bonus magiſter in ſe ſpeciem dubitantis, ac ignorantis aſſumit, vt diſcipuli inſtruantur, ca illuminentur. 66. 58. & 426. 6

Tu es qui venturus es. Nomine ſuo interrogat tanquam bonus magiſter, vt ſuorum defectus occultet. 87. 92. Vide multa verbo *Defectus.*

Euntes renunciate Ioanni. Non verbis, ſed operibus reſpondet, non ſunt neceſſaria verba, vbi opera loquuntur. 632. 64. & ſeqq.

Cæci vident. Chriſtus beneficentia manifeſtatur. 299. 83

Pauperes Euangelizantur. Pauperibus dona largiri diuinitatis nota. 361. 150

Quid exiſtis videre arundinem vento agitatam. Inter eximias Ioannis virtutes eius inſignis conſtantia maximè laudatur à Chriſto. 132. 15. & 636. 87. & 877. 86

Qui mollibus veſtiuntur. Baptiſta opponit aulicos pretioſis veſtibus exornatos. Veſtis enim Ioannis correſpondet muneri, ac officio prædicantis pœnitentiam. 422. 109. 110. 111. & 541. 17

Dominica 3. *Aduentus.*

Ioan. 1.

M*Iſerunt Iudæi ſacerdotes, & Leuitas.* Eligunt Iudæi in legatos ſacerdotes, & Leuitas, gentem ambitioſam, & deprauatam, ex quibus Iudæorum mala intentio deprehenditur. 149. 128. & ſeq.

Miſerunt Iudæi ſacerdotes. Pro re magna magnos miniſtros eligunt, & deſignant 833. 32

Miſerunt ſacerdotes, & Leuitas. Ex odio erga Chriſtum volunt Ioannem conſtituere Meſſiam, cum apertè Chriſtus, vt talis eſſet venerandus; odium obcæcabat, & nulla euidentia mitigabatur. 134 29. & ſeqq. & 429. 29. & ſeqq.

Miſerunt ſacerdotes, & Leuitas. Ioannes ex tribu Leuitica, minimè poterat eſſe Meſſias, qui ex tribu Iudæ vaticinatus erat, tamen Iudæi Ioannem volunt eligere Meſſiam amoris affectu, non verò rationis iudicio. 192. 34. & ſeqq. & 704. 55. & ſeqq.

Miſerunt ſacerdotes, & Leuitas ad Ioannem. Meſſiæ dignitas ex Dei dono data, tamen Iudæi ex arrogantia, Meſſiam conſtituere pro ſuo beneplacito volunt. 294. 57. & ſeqq.

Miſerunt ad Ioannem: applauſus hominum in deſerto fugiebat Ioannes, & ibi eum homines venerantes quærunt. 869. 35

Miſerunt ad Ioannem, magnum ſanctitatis Ioannis elogium, quod cum eſſet pauper ad dignitatem eligitur. 361. 150

Tu quis es. Interrogant, vt ſupra ſuam conditionem, ei dignitatem conferant. 324. 79. 80

Confeſſus eſt, & non negauit. Ioannes totus in Deum intentus, omnia mundialia contemnit. 509. 128. & ſeqq.

Elias es tu, & dixit, non; Propheta es tu, & dixit non. Quo pacto potuit Ioannes dicere ſe non eſſe Prophetam, qui Chriſti ore Propheta nominatur. Ingenuus ſanè de omni honore obliuiſcitur, & ſolum de ſui demiſſione, ac humilitate, quod non ſit, recordatur. 79. 33. 34. & ſeq.

Elias es tu, non; Propheta es tu, & dixit, non. Ioannes à Chriſto dictus eſt Propheta, & in munere præcurſoris, figuram Eliæ gerebat Ioannes. Et tantum de ſe omnia negat, nam cum eſſet verè humilis non cum aliis, ſed infra omnibus ſe reputabat. 435. 61. & ſeqq.

Quid ergo Baptizas. Cum Ioannem Iudæi vident à dignitate depoſitum, ſtatim eum contem-

nentes in ipſum inſurgunt. 671. 179. 180. & 872.58

Dominica 4. Aduentus.

Luc. 3.

A*Nno quinto decimo.* Deſcribitur Reſpublica Iudaïca ſub multis principibus tyrannicè eam depopulantibus temporalia regna plena rapinis. 369.36.37

Anno quinto decimo imperij Tiberij Cæſaris. Qui per ſuam ambitionem nullo loco, ac principatu quieſcebat. 191.23.& ſeqq.

Procurante Poncio Pilato Iudæam. Qui vt ſuam poteſtatem, ac iuriſdictionem tueretur, multa mala eſt operatus in populo. 784.41.42

Procurante Pontio Pilato. Multis, & nouis tributis vexabat rempublicam, vt de ſanguine pauperum veſtiretur. 540.13. & 554. 101. cum tamen tributum ſemel impoſitum perpetuum ſit. 827.53

Tetrarcha autem Galileæ Herode. Qui obiecto zelo boni communis vt templum, ac rempublicam amplificaret turpiſſima facinora perpatratus eſt. 685.36. & ſeqq.

Sub principibus Anna, & Caïpha. Ambitione ducti inter ſe Pontificatum per alternas vices gerebant. 201.89.& 90

Sub principibus Anna, & Caïpha. Tam atrociſſimi principes deſcribuntur, vt inde enuncietur expectatiſſimus Meſſiæ Aduentus. 648. 36. & ſeqq.

Factum eſt verbum. Verbum dicitur potius factum, quam dictum, quia prædicator potius debet ſuadere facto, quam ore, & operibus potius, quam verbis. 164.236. 237

Factum eſt verbum Domini in deſerto. Fugiebat humanum applauſum latitans Ioannes in deſerto. 253.66

Prædicans baptiſmum pœnitentiæ. Prædicabat rigorem pœnitentiæ ſimul cum ſuauitate baptiſmi; prædicator ſimul adiungat rigorem cum ſuauitate. 798.35.& ſeqq.

Vox clamantis in deſerto. Vox ex intimis præcordiis naſcitur, prælatus vt fructum faciat, ſe debet euiſcerare, vt ſubditis proficiat. 763. 26. & ſeqq.& 839.68

Omnis vallis implebitur, & collis humiliabitur. Humilietur excelſus, vt erigatur humilis. 435. 58

Omnis vallis implebitur. Ex vltimo, ac infimo loco Deus erigit humiles ad primum locum. 437. 73. & ſeqq.

Dominica infra octauam Epiphaniæ.

Luc. 2.

A*Scendentibus illis.* Aſcendebant cæteri, aſcendunt Maria, & Ioſeph, vt legem adimpleant, & ſingularitatem deuitent. 664. 130. & ſeq.

Aſcendentibus illis. Aſcendebant ad templum, vt nos informarent, quod ſemper ad virtutem ſit aſcendendum, & nunquam quieſcendum. 195. 51 & 242.71.& 370.43.& ſeqq.

Secundum conſuetudinem. Chriſtus Dominus ſuorum bonam antiquorum conſuetudinem tenebat, ac obſeruabat. 22. 30. & 46.31. & 90. 109. & 159.197

Remanſit puer Ieſus: conſanguinitatis vincula dimittenda, vt Deo, eiúſque myſteriis ſeruiamus. 450.78

Remanſit puer Ieſus. A parentibus ſe abſentat, vt doceat, quod pro Deo omnis conſanguinitas ſit relinquenda, ac dimittenda. 604. 110. 111

Remanſit puer Ieſus. Vt de eius abſentia maximè amor inflammaretur; aliquando enim magis abſentia, quam præſentia æſtimamus, ac veneramur. 80.44. & ſeqq.& 261.107.108

Remanſit puer Ieſus. Cuius ratio ſubditur, *in iis, quæ Patris mei ſunt oportet me eſſe*; parentes, ac omnia propria relinquenda, vt muneris obligationi ſatisfaciamus. 476.39.& 98.166

Exiſtimantes illum eſſe in comitatu. Dum quilibet Parentum quoad ſpeciem de alterius cura circa puerum confidit, vterque ſine filio inuenitur, vt hoc ſit nobis documentum, quod humanæ præſumptioni non multum ſit fidendum. 403.69. & 656.83

Inter cognatos, & notos. Et cur inter cognatos, & notos, & non inter alios, quia maximè decantanda eſt pietas inter cognatos. 430.38. Valdè frequenter apud mundiales res contigit. 357. 128

Inter cognatos, & notos, qui ſuorum iactura ſæpè commouentur. 562. 148.149

Regreſſi ſunt in Ieruſalem. Diuiſi amiſerant, non verò diuiſim regrediuntur vt inueniant, vt inſtruamur, quod vnitas multum conducit ad Chriſtum, ac eius dona obtinenda. 414.& 215. 53. & ſeqq.

Et interrogantem. Ipſa ſapientia non dedignatur interrogare, non vt diſcat, ſed diſſimulat ignorantiam, vt efficacius doceat. 66.58

In his, quæ Patris mei ſunt. Vt filius ſui Patris operatur, nam illuſtris originis claritas ad virtutes fomes eſt. 383.123

Dominica 2. Poſt Epiphaniam.

Ioan. 2.

N*Vptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ.* Cana, id eſt zelus. Galilæa, id eſt tranſmigratio, ibi nuptiæ celebrantur, quia deliciæ huius mundi ſecum habent tranſmigrationem, ac breuitatem. 450.76.& 541.21.& ſeqq.

Deficiente vino. Vinum temporalia bona denotat, cum enim eſſet ibi Ieſus, ad eius præſentiam omnia temporalia deficiunt. 151.139.& ſeqq. 170.280

Vocatus eſt autem Ieſus, & diſcipuli eius. Chriſti Domini paupertati ſuccurrunt, cum eum vocant ad prandium, & ipſa vocatione propriam calamitatem depellunt coniuges: nam eo ipſo, quod quis alienæ calamitati ſuccurrit, ſuæ & conſulit. 387.15. & 426. 7.8.9. Vide multa in Indice. Verbo *Eleemoſyna.*

Et erat mater Ieſus ibi. Sapienter Mariam vocant, vt eius præſentia habeant aſylum ad omnem propulſandam calamitatem. 253. 64. & 661. 110. & ſeqq. & 626.20

Deficiente vino. Non expectat Virgo egentium preces, ingens enim liberalitas eſt ſupplicationem anteuertere, & ſine precibus dare. 491.18

Deficiente

Deficiente vino. Teſte D. Chryſoſtomo apud D. Thomam aliquantulum diſtulit Chriſtus, vt à multis rogaretur: multorum enim oratio efficax ius impetrandi. 47. 40. & 214. 49. & ſeqq.

Vinum non habent. Non alteri dixit Virgo, niſi tantum Ieſu, qui ſubuenire poterat, neceſſitas ei aperienda, qui remedium exhibere valet. 21.24

Vinum non habent. Cur permittit Virgo, vt vinum deficiat, cur ante illius defectum non ſubuenit; donum ſanè in neceſſitate valdè gratum. 61. 32

Quid mihi & tibi mulier, diſſimulat exaudire vt largiſſimè concedat. 26.64

Quid mihi, & tibi. Sic ad ſpeciem videtur aliquantulum dure reſpondere, cum tamen ipſa oratione non grauetur, ſed delectetur. 177. 37.& ſeq.

Quodcúmque dixerint vobis facite. Orauerat Virgo pro præſenti neceſſitate & oratio feruida certa de obtinendo dono, ac vices omnipotentiæ fungitur. 41. 161. & ſeqq.

Haurite nunc. Vinum generoſum, ac excellens cum omni bonitate, & dono in Euchariſtia offertur. Vide verbum: *Euchariſtia* in Indice.

Bonum vinum. Deus non ſolum dat neceſſaria, ſed etiam, quæ ſunt ad iucunditatem. 797. 32. & ſeq.

Dominica 3. poſt Epiphaniam.

Matth. 8.

E*Cce leproſus veniens.* Labores, ac afflictiones homines ducunt ad Deum. 146. 110. & 456. 114.& ſeqq.& 500.76.& ſeqq.

Ecce leproſus veniens. Ipſa preſſura, ac calamitas mentem illuminat, & dat cognitionem, vt Deum quæramus. 120. 46.& ſeqq.

Adorabat eum. Marcus addit *flexis genibus* frequenter petens venit adorans. 24. 47

Domine ſi vis. Non abſolutè petit, ſed cum diuina voluntate ſe componit, & adaptat. 656. 83. & 713.121

Domine ſi vis, potes me mundare. Non eſt importunus interceſſionibus, ac petitionibus, ſed ſtrictis verbis vtitur. 60.22.& ſeqq.& 645. 13

Potes me mundare. Salutem poſtulat, modum verò illam obtinendi Deo relinquit. 645. 15

Potes me mundare. Chriſtus deſcendens de monte prouocat leproſum, vt ab eo ſalutis beneficium petat. 719. 32.33

Potes me mundare. Orabat flexis genibus cum humilitate, & inde valdè efficax fuit oratio. 31. 97.& ſeqq.

Potes me mundare. Oratio erat animi afflicti præ magnitudine morbi, & inde multum efficax extitit oratio. 37.137.138

Extendens manum ait volo mundare. Velociſſimè Deus exaudit noſtras preces. 506. 112. 113. 114

Et confeſtim mundata eſt lepra eius. Dei beneficia citiſſimè in nos defluunt. 31. 100. & 224. 38

Vide nemini dixeris. Præbet exemplum, vt interpretatur Haymon, opera virtutum abſcondenda eſſe ab hominum aſpectu. 386. 16. & ſeq. & 653.62

Dominica 4. poſt Epiphaniam.

Matth. 9.

A*Scendente Ieſu in naniculam ſecuti ſunt eum diſcipuli.* Si princeps, vel prælatus aliquid prior exequitur, facilè ſubditi eum imitantur, ac ſequuntur. 207. & 372. 58. & ſeqq. & 543.30

Sequuti ſunt eum diſcipuli. Inter Chriſtum, & ſuos diſcipulos intima vnio. 282.65

Et ecce motus magnus factus eſt. Deus dat labores, ac afflictiones, vt ſui iuſti illis exerceantur. 644.8.& ſeqq.& 70.87. & ſeqq.

Ecce motus magnus factus eſt. Grex Chriſti perſecutione paſcitur, ac viuit. 371. 49

Domine ſalua nos perimus. Multorum oratio valdè efficax. 47.40.& 214. 49. & ſeqq.

Domine ſalua nos perimus. In periculo cum ſpe orandum. 195.54

Qui timidi eſtis. Deus vult exorari, vt auertat ſupplicium, ac pœnam imminentem. 222.21. & ſeqq.

Qui timidi eſtis. Chriſtus in ſuis amicis reprehendit errores. 110. 32. & dum eos oſtendit capaces reprehenſionis, eos declarat regimine aptos, & dignos. 75.133.& ſeqq.

Qui timidi eſtis. Præſente Chriſto nihil timendum videbatur, à Dei namq; præſentia omnis ſecuritas, & bonum, omnéque malum propulſatur. 237.42.& 274.122.123

Quid timidi eſtis modicæ fidei? Eos arguit de timore ob tempeſtatem, nam fide omnis aduerſitas vincitur, ac ſuperatur. 852. 31. & ſequent.

Facta eſt tranquillitas magna. Valdè grata poſt tam vehementem tempeſtatem. 610.53.& 389. 32 & ſeqq.

Facta eſt tranquillitas magna. Nullus eſt labor, ac preſſura huius vitæ, quæ non habeat finem. 61. 30

Porrò homines illi admirati ſunt. D. Marcus ſcribit: timuerunt timore magno, dicentes, *quis putas eſt*; ex tanta ſerenitate timent, ingens fauor cordato viro timoris cauſa. 165.241

Dominica 5. poſt Epiphaniam.

Matth. 13.

C*Vm dormirent homines.* Diabolus occaſiones explorat, vt noceat. 234. 20. 21

Venit inimicus homo. Et diabolus erat, & tamen dicitur homo, durius ipſe pugnat per hominem, quam per ſe ipſum. 112.44

Venit inimicus homo. Explorat enim diabolus, vt malum, quod infert alteri referatur. 174. 17

Superſe minauit zizaniam. Quam Diabolus habuit paratam, vt homini inferret damnum. 534. 142. & ſeqq.

Cum autem creuiſſet herba; tunc apparuerunt zizania: herbæ inutiles ſecum afferunt zizaniam, & vnum peccatum multa. 18. 101

Tunc apparuerunt zizania. In agro illo ſuperueminet zizania ſuffocans triticum, ac herbas alias; frequenter impius ex alterius modeſtia fit peior, ac procacior. 590.66.& ſeqq.

Inimicus homo hoc fecit. Rectè inimicus dicitur, qui

qui ſub noctis ſilentio,ac abſcondite, crudeliter tantum malum intulit. 312. 12. & 377. 89

Inimicus homo hoc fecit. Inimicus non ferat, non diabolus, ſed homo dicitur, homo in hominem crudeliſſimus. 336.153.& ſeqq.

Sinite vtramq; creſcere vſque ad meſſem. Dat Deus locum pœnitentiæ, ne cito, *amputemus fratrem*, vt ait Hieronymus. 404. 75. 76. 452. 91. 28. 37

Sinite vtramque creſcere vſque ad meſſem. Deus differt, & minatur eradicationem, ac ſupplicum, vt miſericordiam petamus. 222. 21. & ſeqq.

Ne fortè colligentes zizaniam, eradicetis ſimul, & triticum. Virtus à vitiis ſeparanda, nam ex malis multum contagium. 29. 82. & 175. 27.& ſeq.& 240.58.& 803.65

Eradicetis ſimul & triticum. Iniquorum ſupplicio iuſtus non eſt ſimul inuoluendus. 313.18.19

Dominica 6. Poſt Epiphaniam.

Matth. 13.

SImile eſt regnum cælorum grano ſynapis. Iuxta multos Patres per granum ſynapis prædicatio Euangelica intelligitur, nam vt granum ſynapis aliquando ſoporat,& pungit. 798. 35. & ſeqq.

Quod minimum quidem eſt; cum autem creuerit, maius eſt. Ex minimis Deus ad excelſa, ac ſublimiora erigit. 437. 74. & ſeqq. & 576.64. & ſeqq.

Cum autem creuerit. In virtute nunquam ceſſandum, ſed ſemper ad vlteriora progrediendum, ac proficiendum. 195.51.& 370. 43.& ſeqq.

Cum autem creuerit. Creuit non cito ad ſuprema euolando, ſed paulatim procedendo. 408. 23.& 821.21.& ſeqq.

Simile eſt grano ſynapis. D.Hilarius can.13.grano ſynapis Dominus ſeipſum comparauit acri ſemini,& omnium minimo.

Cuius virtus preſſuris accenditur. Tribulationibus, ac laboribus premimur,vt ad cæli ſublimia erigamur. 707. 79. & ſeqq. & 708. 85. 86. & ſeqq.

Quod accipiens homo. De grano ſynapis in ſingulari loquitur, cum tamen non vnum granum ſeminet homo, ſed multa; fideles per granum ſynapis deſignati, ſic ſe habent inter ſe, vt non tanquam plures, ſed veluti vnus homo ſe habeant. 215.53.56.57. & 445.43

Simile eſt regnum cælorum fermento. Per regnum cælorum intelligitur Eccleſia, ac eius prælati, & comparantur fermento: nam fermentum vt maſſam valeat fermentare, requiritur vt liqueſiat, ac in maſſa imbibatur: ſic & Prælati, vt ſubditis ſubueniant ſe debent euiſcerare, ac ex ſubſtantia ſua ſubtrahare. 763.26. & ſeqq. & 839.68

Quod aceeptum abſcondit mulier. Notat D.Chryſologus ſerm. 99. quod in ſeminando grano ſynapis ſermo dirigitur ad virum; hic verò cum de farina agitur, fœmina proponitur; vnuſquiſque in ſuo officio ſe exerceat, ita vt vir, quæ ſunt virorum agat, mulier quæ fœminarum. 156.174.& 256.35.& ſeqq.

Dominica in ſeptuageſimi.

Matth. 20.

SImile eſt regnum cælorum homini Patrifamilias, qui exijt primo mane. Vide pag. 623

Dominica in ſexageſima.

Luc. 8.

EXijt, qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum. Non per alios, ſed per ſeipſum ſeminat. Nam res magna ſine detrimento miniſtro non committitur.631.51.& 72.99.100. 101. & 75.10.11. & ſeqq.

Exijt, qui ſeminat. Ipſe paterfamilias per ſe ipſum ſeminat, præſul enim conſtituitur vt ſeruiat, & miniſtret. 376.75. & 420.95. & ſeqq.

Exijt qui ſeminat. Magnus labor ſeminare, ſpontaneè tamen exiit, ſpontanei autem labores dulces,& ſuaues. 116.17. & ſeqq.

Seminare ſemen ſuum. Exiit è domo ſua ſeminare Dei verbum; non ſolum ſermone auribus obiecto, ſed etiam exemplo oculis præpoſito. 164.236.& ſeq.

Aliud cecidit ſecus viam. Cur prouidus Paterfamilias ſpargit ſuum ſemen in loco,ex quo nullus demittendus erat fructus. Ingens liberalitas abſque ſpei incrementis virtutum monumenta colere. 405. 7. & 515.161. & 636. 88. & ſeq.

Aliud cecidit ſuper petram, & natum aruit. Cur de prima iactura eruditus ſemen ſuum non retinet ne perdat, ſciebat ſanè,quod non ſemper vna infelicitas præſagium ſit alterius. 784. 43

Aliud cecidit inter ſpinas. Ex ſemine iacto, quem fructum colligit,ſpinas nempe,& tribulos, frequenter beneficij conſequentia, odium, & iniuria eſt. 230.74. & ſeqq. & 328.105.& ſeqq. & 591. 72.73

Simul exortæ ſpinæ ſuffocauerunt illud. Spinæ vehementer grana ſuffocare nituntur,peſſimi ingenij eſt aliorum magna facta infuſcare,ac corrodere. 192.31. & ſeqq. & 82.54.& ſeqq.

Suffocauerunt illud. Nocere, ac triticum ſuffocare moliuntur ſpinæ, valdè ingenitum homini nocere,ac damnum inferre. 336. 153. & ſeqq. & 347. 59. 60

Ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. Varij,& inconſtantes à domo Dei exulant,& reiiciuntur. 188. 9. & 274. 20. & 320. 59

A diuitiis ſuffocantur. Cum diuitiæ nitent,virtutes obſcurantur. 323. & 601. 36.38

A diuitiis,& voluptatibus. Voluptates, ac delitiæ tribulis comparantur ex ipſis voluptatibus dolor,ac amaritudo prodit. 498.62. & 542.21. & ſeqq.

Dominica in quinquageſima.

Luc. 18.

ASſumpſit Ieſus duodecim, & ait illis. 695. cap. 37. per tot. & 715. cap. 38. per tot.

Dominica 1. in Quadrageſima.

Matth. 4.

DVctus eſt Ieſus. Vidit Dæmon cælos apertos, audiuit paternam vocem, & tamen tantis teſtimoniis ſolum hominem præſumpſit; plus valet apud mundiales leuis ſuſpicio ad notam, quam clara euidentia ad virtutem. 341.26.27.& 353.110

Ductus eſt Ieſus ab ſpiritu. Monemur quod ſecurus eſt homo contra Dæmonis iacula,vbi Dei, vel ſuperioris voluntas eum conſtituerit. Locus propria voluntate electus periculoſus;ſuperioris iuſſu ſecurus. 121.52.& ſeqq. & 601. 39

Ductus eſt Ieſus. Vidit Dæmon Ieſum ab Spiritu ſancto eductum ab aquis, audiuit paternam vocem, *hic eſt filius* meus, & tamen adhuc dubitant an ſit Dei filius. Inimicus nulla euidentia percipit tua magnalia, ſed ſemper quid exiguum reputat. 82. 54. & ſeqq & 297.96

Cum ieiunaſſet quadraginta diebus. Cum Dæmone congreſſurus auſtere ieiunat, vt ſuo exemplo inſtruat efficaciam ieiunij ad expellendos dæmones. 181. 63

Cum ieiunaſſet quadraginta diebus. Non vnum, vel alterum diem ieiunat, ſed quadraginta perſeuerantiam, & conſtantiam in virtute oſtendens. 392. 48. & 636.87

Acceſſit tentator. Dupliciter Diabolus exiit in bellum contra Deum primo aperto marte in cælo, hic verò occultè, ac inſidioſè, vt crudelius pugnaret. 310.4. & 377.89

Dic vt lapides iſti panes fiant. Diabolus iubet duriſſimo pane lapideo viuere;ſciebat, quod homines Dei ſuauia deſpiciunt, vt ſibi eligant mundi dura,& aſpera. 450. 76. & ſeq. & 474.25. & ſeq. & 517.174

Dic vt lapides iſti panes fiant. Cur Diabolus non vnicum panem, ſed plures requirit, curauit de ſeculi more, vt panibus exundaret, nam temporalium abundantia multam ruinam parit. 4. 17.& 743.48.49

Aſſumpſit eum Diabolus in ſanctam ciuitatem. Repentè ad excelſa euehit, vt facilius præcipitet,repentina altitudo ruinam parit. 143. 84. & 614.71. & 669.164.& 821.21. & ſeqq.

Mitte te deorſum. Caſum cum ſublimitate coniunxit, altum enim faſtigium ſæpè ruinæ, ac infelicitatis eſt mater.772. 82.& 287.12.& ſeq. & 402.61. & 560.135. & ſeqq.

Oſtendit ei omnia regna mundi. In momento namque temporis, ac per quandam ſpeciem, vt eſt multorum opinio,& rectè quidem,quia omnia bona mundi cogitatione,& non re,apparentia, & non veritate exiſtunt.393.2.& 489.10. & 11

Feria 2. poſt Domin. 1.

Matth. 25.

Cum venerit filius hominis. Vide c.25. pag. 459

Feria 3. poſt Domin. 1.

Matth. 21.

Cum intraſſet Ieſus Ieroſolymam. Vide cap.41.p.751

Feria 5. poſt Domin. 1.

Matth 15.

Egreſſus Ieſus in partes Tyri,& Sydonis. cap. 2. p.18

Dominica 2. Quadrageſ.

Matth. 17.

Aſſumpſit Ieſus Petrum,Iacobum, &c. Vide c. 8. p.130

Feria 2. poſt Domin. 2.

Ioan. 8.

Ego vado, & quæretis me. Vide c.16. p.286

Feria 3. poſt Domin. 2.

Matth. 23.

Super Cathedram Moyſi. Vide c.47. p.828

Feria 4. poſt Domin. 2.

Matth. 20.

Aſcendens Ieſus Ieroſolym. Vide c.37. p.695

Feria 5. poſt Domin. 2.

Luc. 16.

Homo quidam erat diues. Vide c. 29. p.539

Feria 6. poſt Domin. 2.

Matth. 21.

Homo quidam erat Paterfamilias, & plantauit vineam. Vide c.43. p.778

Sabbatum poſt Domin. 2.

Luc. 15.

Homo quidam habuit duos filios. Vide cap. 27. pag.488

Domin. 3. Quadrageſ.

Luc. 11.

ERat Ieſus eijciens dæmonium. Ieſus vocatur, dum miſeri hominis commodis conſulit, & contra dirum inimicum pugnat. Principis eſt pro ſuis ſtare,ac pugnare,& eorum commodis conſulere. 366.22.& 481.65

Erat Ieſus eijciens Dæmonium. Magnum miraculum magnam Chriſti virtutem declarans, cum potens dæmon eiicitur,ac punitur,vt miſer, & pauper homo liberetur; Diuinitatis nota, vt potentes contemnantur, & pauperes liberentur. 361.150.& 552.90. & ſeq.

Erat Ieſus eijciens Dæmonium. Illud *erat*, veluti quandam moram denotat, cum tamen ſua potentia poſſet eiicere in inſtanti,declarans, quod in hoc negotio potius ratione, quam potentia procedebat. 311.9. & ſeqq.& 770. 66

Erat Ieſus eijciens Dæmonium. Quædam Dæmonis pertinacia arguitur, quæ ex diuturnitate manendi venit. Vitium enim quod ex conſuetudine in mores abiit, valdè difficilè expellitur. 671.176.& 296.66. & ſeqq.

Erat Ieſus eijciens dæmonium. Erat tanquam moram interponens, quia veluti pro vrgenti ſuæ authoritatis ratione, adducebatur, vt homini daret linguam, quæ ſæpè illi eſt occaſio ad multa mala. 51.73. & ſeqq.

Et illud erat mutum. Ora hominis dæmon clauſit,mutum reddidit,ne valeat confiteri, vt inde ad ſalutem reſurgat. 377.90. & ſeqq. Vide multa verb. *Confeſsio.*

Et illud erat mutum. Vitiis deditus miſeram taciturnitatem ſuſtinet, vitia enim eius proprium os comprimunt. 313. 21. & 314.22.23

Locutus eſt mutus. Diu mutus fuerat, etſi iam